

לילה מורד

(המנוולוג יוצג כחלק מאירוע תיאטרוני ב"בימת קדם")

אני יודעת שאני עומדת כאן כבר שעתיים ואף אחד לא שומע אותי.
 שאם מישוהו היה עובר היה חושב אותי למשוגעת.
 אבל גם עכשיו, יותר מזה ששמי לילה, לילה מורד,
 ויותר מזה שמהצד השני של הרחוב
 הבית של אנו'אר. אנו'אר נראשדי שלי
 העולם האחר, אני לא יודעת. קר לי מאהבה.
 וגם אני לא יודעת אם כבר באמת לילה מורד קוראים לי.
 שאני מדכרת עם עצמי. אם ההורים לא ישבו עלי שבעה. אנו'אר.
 אם אבא לא יבכה עליי. אם הפנים שלו לא יהיו
 כמו התפילין. שחורים. כמו הזמן שהידיים שלי השחירו
 מצביעת התפילין השחור, לקראת ראש השנה.

איך אני מרגישה זקנה כמורך קהיר. אם את שומעת אותי. קהיר. קהיר?
 את שומעת שעומדת כאן בחורה יהודיה בת עשרים ותשע? יודעת?
 שומעת אותה בוכה? שומעת! את שומעת?
 אז תדעי לך שזה לא הנילוס. לא זה מה שזורם.
 יא אנו'אר. אם היו לך אוזניים בחושך.
 איך אומר. לוחש שאחליט: תתאסלמיני...
 אבל לילה שלך משוגעת בחושך אנו'אר. אם הייתי נשארתי אצלך...
 ולא בורחת מהבית החם. מפסוקי הקוראן שלך. ואתה
 אתה יודע מהי משפחת מורד היהודית העתיקה והמכובדת?
 איך אומר המשורר:
 "אל-חאיא חילורה אליירעהה"

אתם מבינים בנייצי קהיר עתיקים שכמותכם.
 מה פירוש המשפט הזה: "אל-חאיא חילורה אליירעהה"
 לא אתרגם לכם. רק תדעו שהחיים זה באמת שדה
 ואני שרקמתי לאבא על נרתיק התפילין
 על הקטיפה הרכה כמו השירים של אבא את שם בית-הכנסת
 ושם משפחת מורד... רק 'משפחת מורד' היה צריך לכתוב.
 משפחה יהודית ידועה. יא-קהיר. יא-אנו'אר. אתה יודע?

כל יום אבא אומר בשחרית: "תהום אל תהום קורא".
 ורק עכשיו אני יודעת למה הכוונה - - -
 איך אתה מבקש להיות עגיל. עגיל הוא אומר. לילה,
 להיות עגיל באוזן שלך. לילה.
 ואני לבד. להחליט!

קח. קח את צליל העוד. קח את צליל הק'אנון. תן הנשימות שלך.
 לְיָלָה, תתאסלמי? ואבא? לְיָלָה. אהיה גם אבא שלך.
 מה את חושבת? אני ילד שלך. אני אהוב שלך. אני בן אדם. אנחנו,
 אנחנו כולנו יצורי אנוש לְיָלָה. את כל הצרות שבעולם הוא אומר
 אפשר להבין בגלל התפילות האלה שבני אדם מתפללים.

אָנוּ'אָר!! אמא שלי אומרת שפרח נפתח מפני שזו תפילה שלו.
 זו התודה שלו לְאֵלֵהָ. מ-י לא מתפלל! גם אבנים מוכרחות.
 כמה שמה שאמרתי: אֵלֵהָ. לא הבין. תהום אל תהום קורא.
 ואיך יהיה לי הקולנוע בלי אנו'אר.
 ואיך אני משחדת נסיך ונשארתי חכמה.
 נגיד את פארוק' המלך.

יש לו מילים. איזה אנו'אר: למה את עוצמת את העיניים שלך כשאת
 אומרת אנו'אר? אנו'אר. קהיר. תשמעי קהיר
 כמה את שקטה עכשיו. אם היי תי. אפשר לשמוע את המחשבות שלי?
 מתפצלות כמו הדלתא של הנילוס. נהר בודד הנילוס.
 אנו'אר הוא הנילוס של חי.

האם תצעק עליי אבא אם הֲלֵיָלָה יגיד לי שהנילוס הוא אָנוּ'אָר של חי
 בחורה יהודיה שמתה. מתה להיות שחקנית, אוהבת, בורחת, לאנו'אר.
 הוא כבר זורם בי.

קולנוע. יהיה פתאום כיבוי אורות ואשליות יאירו בחושך. אני אאיר לכם -
 עוד שיר ועוד ריקוד ומנגינות. לילה. לילה. כל זה בשביל
 השקר המרוח על הקיר? תחפוש? מי אלה האומנים לילה? מהי אומנות?
 אבא. האם לא תמיד אמרת: לילה, תשמעי. תלמדי איתם. תלמדי
 צרפתית תקבלי השכלה.

יש לנו אותו אלוהים, אבא. לכולם אותו אלוהים. רק
 תזכרי שאת יהודיה. המִוֶּרָה לצרפתית. אנחנו יהודים משכילים.
 תחפשי השכלה. מחר במקר. אם אני לא אמות מהקור הזה
 אני אזכיר לך. מה אמרת: צרפתית עושה את כל האנשים
 חופשיים - - - אוהבים.

אתה אמרת נהייה משכילים. אבל אני רועדת, אני רועדת.
 והאסלם? האסלם. אולי כמו פֶּאֶסְפֶּנִיָּה. יהודים וערבים.
 מה אני אגיד לך אבא. אתה יהודי. את התפילין שכחת. אבל אתה יהודי
 ואני. אני אוהבת את אנו'אר.

ותורכיה נלחמת באירופה. הם קוראים לזה מלחמת עולם.
 מה שווים כל החיים אם אנשים חוצים את האוקיאנוס כדי להרוג אנשים, אבא.
 אני אזכיר לך. מה שסיפרת לי. מה שסיפרת על בית-הכנסת הגדול באלכסנדריה.

כ- ג- ה יהודים מתו שם. מה למדנו באליאנס. אה. אליאנס.

כמה יהודים כבר מתו במצרים!

צרפתית עושה אנשים ...

אנחנו משכילים היום אבא. אולי הוא ישן עכשיו אבא. כמו כל קהיר.

אפילו אנוואר ישן. אני אגיד לכם מה שר אל אטרש:

"אל-חאיא חלו'ה אלי-רעהה".

אתה מבין אנגלית וצרפתית וערבית.

אם הייתי אשה מסלע. כמו הפסלים באבו סימבל. אם הייתי.

והקידוש בשבת. מה אני רוצה. רוצה להצליח. אתה אמרת יה ודים

מוכרחים להצליח. עכשיו כבר כמעט אור אבל כמעט לילה. אולי

אני עוד כבר לא. לא לילה מורד.

אולי אני אף אחת. אולי קולנוע. אולי אני אנוואר ו'אשדי.

אני יודעת שאני שלך אנוואר. אולי היית רואה אותי משוטטת משוגעת

מדברת אל עצמי.

הצל שלי הולך איתי. תשאל את המרצפות העתיקות של סמטאות קהיר.

הלילה מתה לילה ואני כבר שלך.

על ריבועי מרצפות הרחוב לילה שלך. צל שלי

על אוסף של מרצפות מחוברות זו לזו בדיוק וכל אחת מישבצת

שלא מבינה מישבצת שלידה חתוכה לילה למישבצות.

אתה יודע? יש חלוצים יהודים בארץ ישראל. אין להם. לא שבת

לא חג. קוראים להם חלוצים. אתה יודע. נברח? איך אבא שונא

איך הוא אומר: הם יותר גרועים - - - אה אנוואר.

אבא שלי לא יבין.

אם העמדתי בפניך ברירה - אני או הקולנוע - למי היית עונד טבעת?

אני הייתי לקולנוע! למי היית אומר מגורשת מגורשת מגורשת? אה.

לילה שלך משתגע לה באמצע הלילה בקהיר יא אנוואר.

אבא חושב שאני בקורס לצרפתית. איזה חושך.

אתה חושב שאני חזרתי הביתה.

ואני יודעת שכבר לא יקראו לי לילה. ומחר אני שוכחת מאבא. שוכחת

מהבכיות של תשעה באב. ואני שלך. של הקולנוע. של מדרכות קהיר.

של המות החי של הפסלים באבו סימבל.

כי אני יודעת. אתה כבר תדע את השיר: עומרי אורבק וזיטול ריאבק חי'ארני.

ומה אני בלעדיך? אלד לך. הרחם שלי יישאר של אמא שלי אבל

אני אלד לך. והמצלמה. המצלמה כמו עיוורת תסתכל על חצי חיי.

תצלם אותי. לילה מורד שהרגה את הרחם היהודי שלה.

הציפורים יודעות מתי לעורר את קהיר. אהיה שלך יא אנוואר.

ומאחורי? אבא. אמא. הקטיפה הרקומה. טלית לכבנה. חלות שהאהבה שלי מחללת.

על פתח האושר אנוואר יש חרב חדה. ושערה קושרת את החרב אנוואר.

חשבתי איך אבא קושר את התפילין ואני קשורה לך?!

לילה מורד

יראו אותי תמיד בחשיכה. בבתי הקולנוע.
אהיה לילה מורד של חושך. היהודי'ה שיראו אותה רק כשמכבים את האור.
לילה מורד יגידו. שעזבה את המשפחה. שהיתה סמל הבית.
ועכשיו יושבים עליה שבעה.
וכל המצרים ימחאו לי כפיים.